

[Bertel Haarder.]

mig da, at fremskridtspartiets ordfører også nævnte netop det, Christiania. Det vil kræve, at så bl. a. fremskridtspartiet tager en lidt anden stilling til den sag, men det kunne da måske være rimeligt at sige, at her har vi noget, som staten kan bruge, og derfor ændrer vi folketingets beslutning i den retning.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal lige starte med at sige, at det altså ikke er SF, der snakker om ombygning og istandsættelse af gamle bygninger til de åndssvage. Det var hr. Bertel Haarder, der sagde det. Vi har i vores forslag nævnt hospitalspladserne, og det kan da kun glæde mig, når ministeren siger, at der kun er ca. 17 personer af dem, der er diagnosticeret som åndssvage i hovedstadsområdet, der har brug for at ligge i sengen. Så er det altså kun 17 af disse nedlagte hospitalspladser, vi har brug for. Det synes jeg er meget rart. Der står „plejekrævende sengeliggende“ i forslaget, og det er der åbenbart flere her der har læst forkert. Det betyder, at man såvel er plejekrævende som sengeliggende. Naturligvis mener vi ikke, at folk skal ligge i sengen, hvis de ikke er nødt til at ligge i sengen, tværtimod ligger der i vores forslag et forsøg på i højere grad at leve op til 1959-lovens formål, som var, at vi skulle sikre de åndssvage en tilværelse så nær det normale som muligt.

Ministeren henviste selv i sin tale til 1959-loven, og det var egentlig det, der fik mig herop — da vidste jeg jo ikke, hr. Bertel Haarder også ville gå herop — fordi vi fra SFs side mener, at vi ikke fremmer formålet om at sikre de åndssvage en tilværelse så nær det normale som muligt ved på ny at bygge en institution, hvor vi isolerer dem fra alle almindelige mennesker. Det er jo det, vi har gjort, selv om vi har bygget også efter 1959-loven, og jeg troede ærlig talt, vi havde ministerens ord for, at Næstvedinstitutionen var den sidste store institution, vi skulle bygge.

Der bliver sikkert smukt på Irlandsvej, men folk får vel ikke et mere normalt liv af, at omgivelserne er smukkere, end de er på Ebberødgård. Det får de ved at få en chance for at lære andre mennesker at kende og ved at få lejlighed til at færdes, hvor der også

færdes andre mennesker, og vi mener altså ikke, vi kan opfylde det formål ved at placere dem i en ny ghetto; selv om den er smuk og strømliniet, er der dog immervæk hegn omkring.

Ministeren sagde også, at de åndssvage har brug for normalisering. Ja, det er netop det, vi mener de har, og vi mener ikke, at normaliseringen finder sted på disse store institutioner. Så kan man diskutere — det er også blevet gjort — hvornår en institution er stor, og hvornår den ikke er stor, og det er selvfølgelig et vurderings spørgsmål, men jeg mener under alle omstændigheder, at det er en unormal situation at placere næsten 300 mennesker med stort set de samme handicap på ét og samme sted.

Jeg mener, at alle svømmehaller i dette land og i denne by burde indrettes, så der kunne komme handicappede i dem. Jeg mener, at de handicappede ikke har spor skade af at blive flyttet fra det ene sted til det andet, tværtimod ved jeg, at deres muskeloptræning og deres kalkdannelse bliver bedre, hvis de bliver flyttet lidt rundt, hvis de ikke bare ligger i den samme stilling hele tiden.

Ministeren mener, at mindre enheder giver ressourcospild og ingen behandling. Jeg tror ikke, det er rigtigt. Jeg ved, at embedsmænd fra socialstyrelsen rejser flittigt til udlandet og ser på, hvordan der ser ud i andre lande, og jeg tror ikke, at ministerens ord kan bekræftes, hvis man sammenligner med svenske forhold. Jeg ved, at det er lykkedes i Sverige at placere de handicappede ude omkring i boligheder, og jeg mener ikke, at der er forekommet ressourcespild ved den politik.

Lad mig til slut sige, at hvad hjælper det, at vi bygger Irlandsvej, hvis vi stadig væk foretager nedskæringer på åndssvageforsorgens område, som vi har gjort de seneste år, hvor vi har skåret ned på personalet, sådan at de børn, der ligger på Sølund og på Ebberødgård, ikke får den fornødne behandling, og sådan at vi i efteråret 1974 talte om opbevaring af disse åndssvage. Jeg vil hellere bruge en masse penge på at give de børn og unge mennesker en menneskelig støtte end på at skaffe dem nogle fine bygninger, for så har vi brugt alle pengene, og så er der ingen penge tilbage til at give dem en ordentlig menneskelig kontakt og en ordentlig be-